

Spicilati maiorum tuorum laudes, inuicibilis Caesar, tui quoque amplissimi ornamentis, mirandum in modum aucta, ut hominum animas, in laudis Aetherae domus inflammant, ut ora uanum, oculis, manus quoque, et quicquid cuiusque uirtutis est, ad eam significandam, celebrandam, praedicandamque publicis, et primatum conuertat hinc tabulae, hinc arces, hinc marmora, hinc aeterna litterarum monumenta, et quicquid usque memoriarum, et titularum esse potest, non paucitati tantum, uerum etiam uirtutibus illustratum genus, et decus uestrum commendat in qua te prudentia, et benignitas uidetur esse, non quid quisque pro uirtute, sed quo animo assuat, considerare. tibi enim conchit non ingenium, non linguam, non manus, non aurum, non materiam ullam, pretiosam uirtutis praestantiam aequare posse, quia quidem uirtutis commendanda, potius testimonium, quam imitanda exemplum, uobis si rebus proponitur. Atque si honor, positum approbatur, et aliquibus curandi intermissum, modo perficere, et tuo munus dedicate uelut. Compellit me, ut hoc faciam, tum splendor gloriae uestra, quae uniuersum orbem in se. Deas laudes accendit, tum deuotio animi mei, et antiquae seruitutis affectus, erga Dominum meum clementissimum Ferdinandum Archiducem fratrem tuum, cuius clementissimum fauor hanc animi mei propensionem uelut dignitatem acceptam fere cogit. Recui optime Caesar ante typi inchoata Aetherae, idipsum idemque, inchoatum olim a me opus, tua benignitate illud pro. ratorum huius familiae cum insignibus, et trophaeis, et elapsis tuis appropos, labore ingenti, animo propensiori, arte utinam diligentius pari. Vidi, cum essem Oropos, admirandas illas antea maiorum tuorum statuas, quas Dux Maximilianus praestans, et Ferdinandus pater, optime faciendas curauerunt. Eas mihi in exemplar proposui, ut si diligentissime ad unum referre possem. Reliquas pari studio cum persequeretur, ut tam insignia monumenta, non tantum in una urbe, sed etiam in urbe tota spectari possent. Interim cum tibi ipse ipse exemplum in uirtutum omnium, non imagines illas, sed deuotionem animi meum, quem exprimere uolui, clementer inhere, et me benignitati tuae quam humillime commendatum habere.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs.]

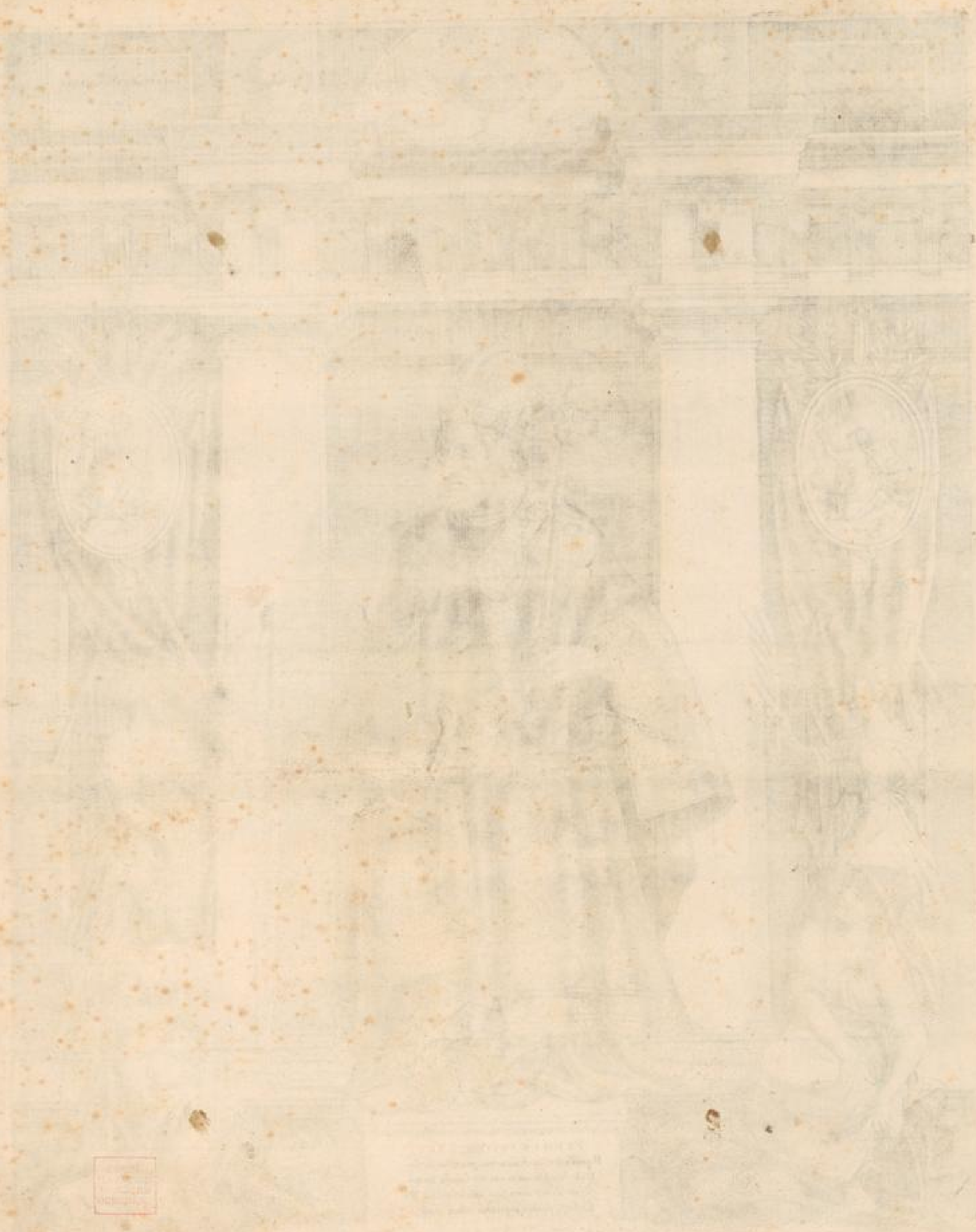

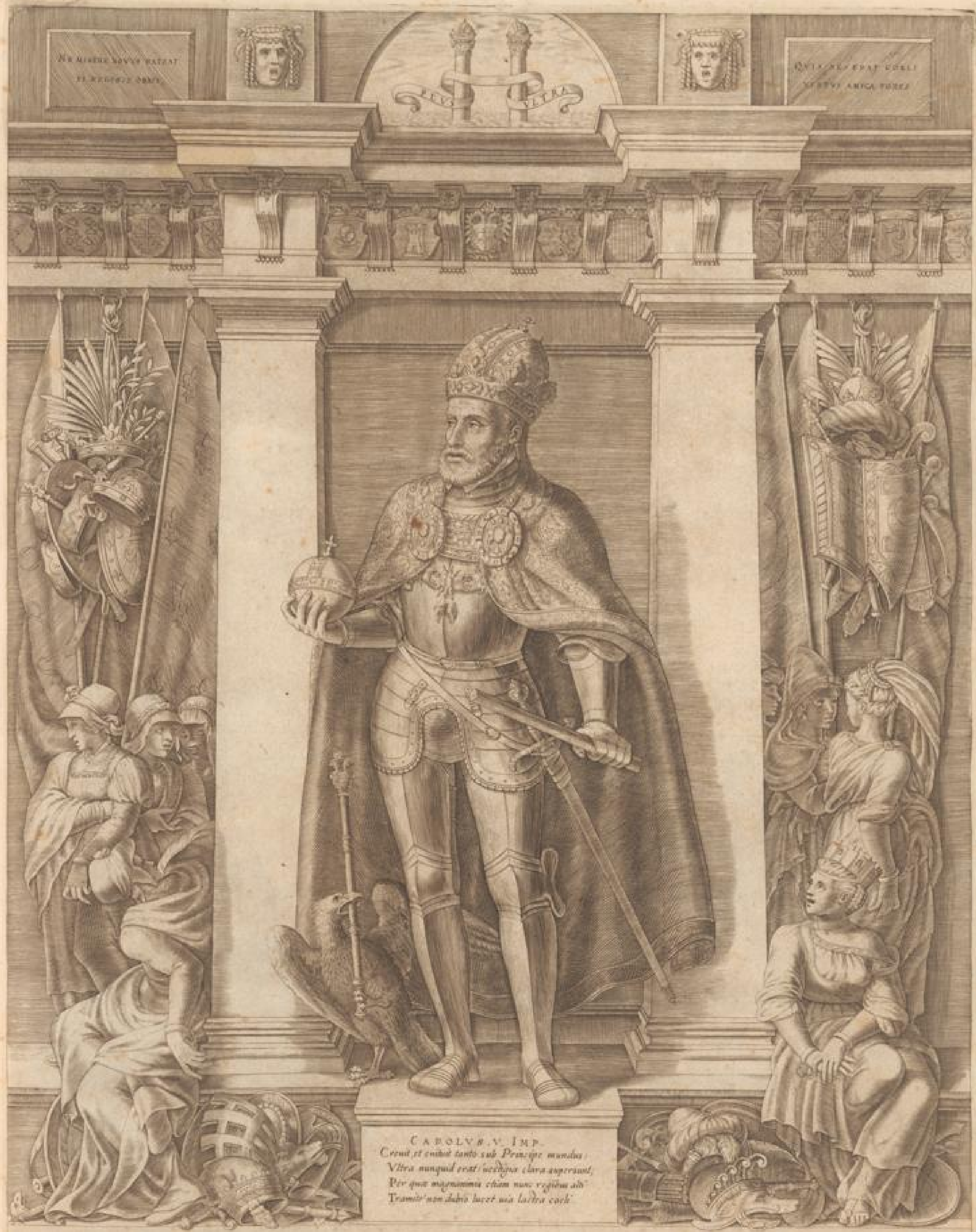
Mira prudentia, et pietatis exemplo Ferdinandus Imperium ab inimicissimo fratre Carolo in se translationem administravit, ut merito ei orbis notitiam a Deo commissam fuisse diceres. Nemo tranquillitati, ac saluti suorum regnorum melius eo consuluit, nemo subditis clementius tractavit, nemo Rem publicam christianam propriarum virtutum splendore illustris amplavit. Habere in eo religio, sanctitas, et iustitia speciem clarissimam, quarum quidem virtutum ornamenta etiam illi non defuerunt, humanitas, facilitas, domesticorum cura, frugalitas, honorum proteritis, malorum detestatio, quibus artibus populorum animos sibi mirum in modum devinxit. O praclarum Imperatoris militiam, quae divinae virtutis amula suavissime orbi moderatur. Omnia ad se incandescens trahit, annos sibi lenissime subiecit, nulla vi, nullo impetu, nulla caede sola Dei protectione accerimus, et potentissimos hostes cohibet pacem tutatur, iniurias propulsat, victorias refert, et omnibus christianissimis Imperatoris expleti officia coeleste regnum consequitur. Quis autem talem Imperatorem laudem

immortali non prosequatur honore, quem suo semper Deus approbavit testimoniis?

Obijt anno chr. M. D. LXXII. Imp. VI. aetatis suae LXXII. Maximilianus Ferdinandus, et Carolus. Elisabetha Sigismundo Augusto Regi Poloniae, Anna Alberto Bavaro, Maria Gulielmo Clevisi, Caterina Francisco Mantuano Ducibus (quae deinde Regi Poloniae Vicar fuit) Leonora Gulielmo Mantuae, Barbara Alphonsus Ferrariae, Ioanna Francisco Florentiae Ducibus matrimoniis coniuncta, et Magdalena, Margarita, Helena virginibus supradictibus, duobus orbibus, ex Anna Ladislaus Ungariae, et Boemiae Regi filia natis.

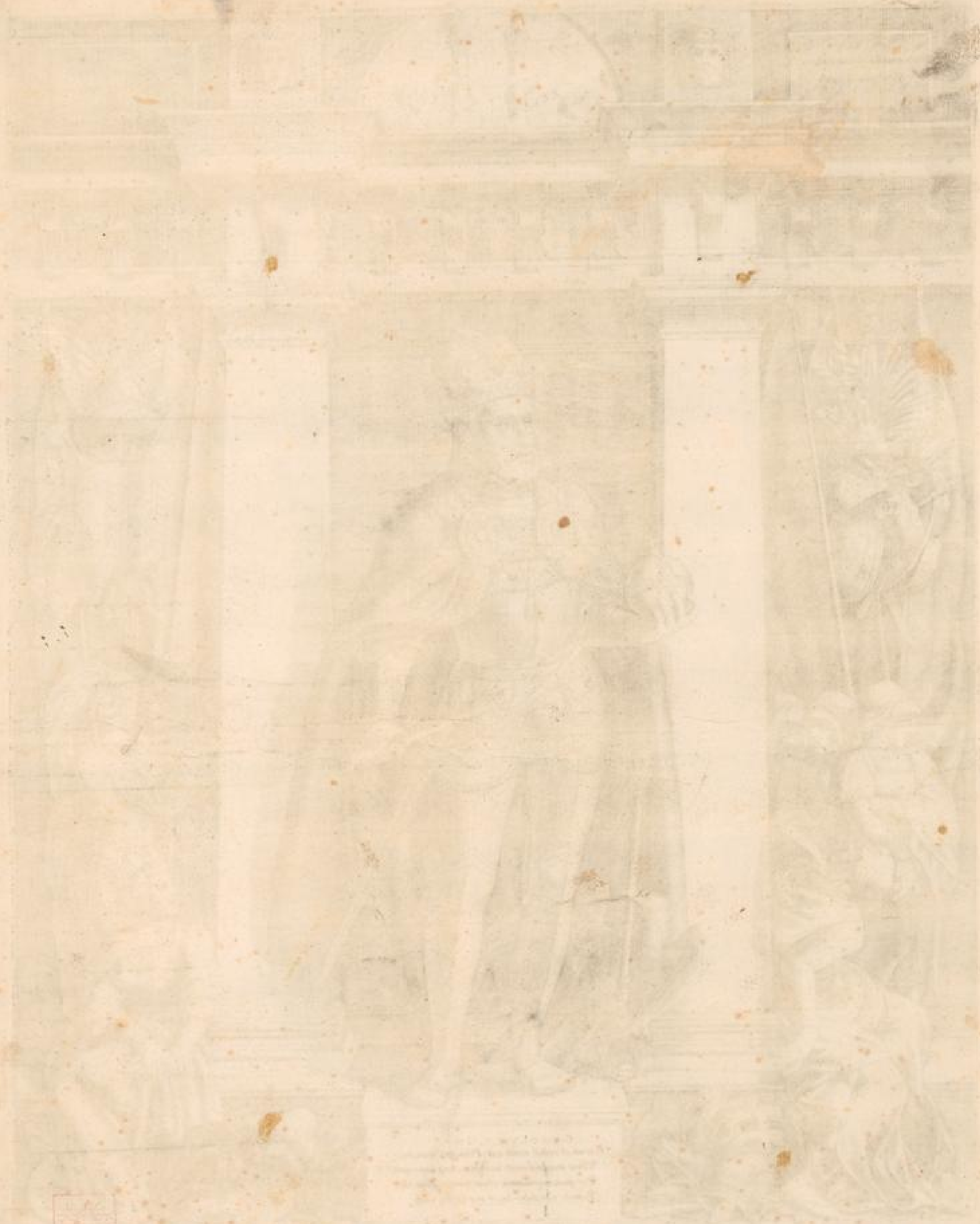

Sati
insp
pas
com
tate
Fidu
lur
mon
mag
sue
exi
qua
Olyt

CAROLVS V. IMP.
Cecidit et cecidit tanto sub Principe mundus
Vltra nunquid erat lucidior clara superavit
Per qua magnanimus etiam nunc regibus adi
Tramit' non dabit lucet via laetitia coeli

Satis superque saltem commendat, qui cum suis clarum ab occidente laboris erant emergere, Ego solus, inclinat. Ita plane abunde Carolum Casarem huius nominis quoniam laudat, qui tam magni
impetis, cum Carolo esse dicit, et si autem huius amplificationis virtutis est, quae in aliquo modo Veritatem ad beneque praeconia in recensendis ponat, et in amplificatione virtutibus ubi collata
passa sunt, ita diuina huius Imperatoris virtutes, huius amplificationis sunt, a numero, modo numero comprehendere possunt, amplificationem suam consequuntur. Fulget in primis aureus solis orbis sua luce
contenta. Fulget Carolus et donativo splendore, et propriis virtutum nitore. Pellit ad illam exortum tenebras omnes. Fugit Carolum amon uiciorum caliginem uita, exemplo, uirtute. Peruenit talia
citissimum cursu orbem uniuersum, et uirtute omnia taliastrat. Carolo ad extremas mundi partes, et priuati incognitas facie adducunt. Aurum ille inter diuitias optimum in terra uisceribus generat.
Fidem ille, et religionem eius uirtutem, ac eloquia Dei anni lapide precibus, atque aura ipso magis desideranda in cordibus offerarum gentium disseminat. Sol Dux, et gubernator est uiderum tuarum
darum, et omnium rerum caducorum salus, laetitia, uirtute. Casar Principum specimen, popularum reges, afflictorum solatio, mundi delictis. Dicit ipse: celi oculus, qui omnia uidet, nullus tam
mortalium ad potestatem inquam, quae, et quot reliquos? Carolum in orbis uirtutum suarum manumina. Recurrit Africa, uirtute, ac serpente domitas. Morietis rebelles, et superbus Ger
mania flumina denegat. Celebrat uictorias, de syria, et inuictis Christianis fides hostibus relatas. Attendant hos, filio, et auri fides, Ungaria. Commemorat Italia eum iterum domina cum Gallia
non audet, maxime Carolo memorabiles triumphos. Quot capta uirtute, Hydrum infernum uirtute uirtute peccati. Quot semina, Quot germina religionis, pietatis. Quot liberalitatis, et manifestae
exempla, quot uirtute documenta reliquit? Acquisuit regna. Debitum Regis. Donauit. Regna. Prestitit Regis. Dicit ipse Sol uirtute, qui illi suum lumen semper praebeh, quae premia, quae coronas,
quos triumphos illi dederit, quos potest orbem, quem uirtute, spiritum, et si ipsum illud uirtute uirtute superant, et totum Deo addocet.
Obijt anno chr. M D LVII. aetatis sua LVIII. Philippo unico filio regnum herede, Maria Maximilian Vngariae, et Boemiae regis nunc Imperatoris, et Ioanna Regina Lusitaniae
uocibus, superueniens, ex Isabella Lusitaniae Regis filia nata.

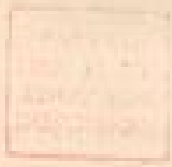
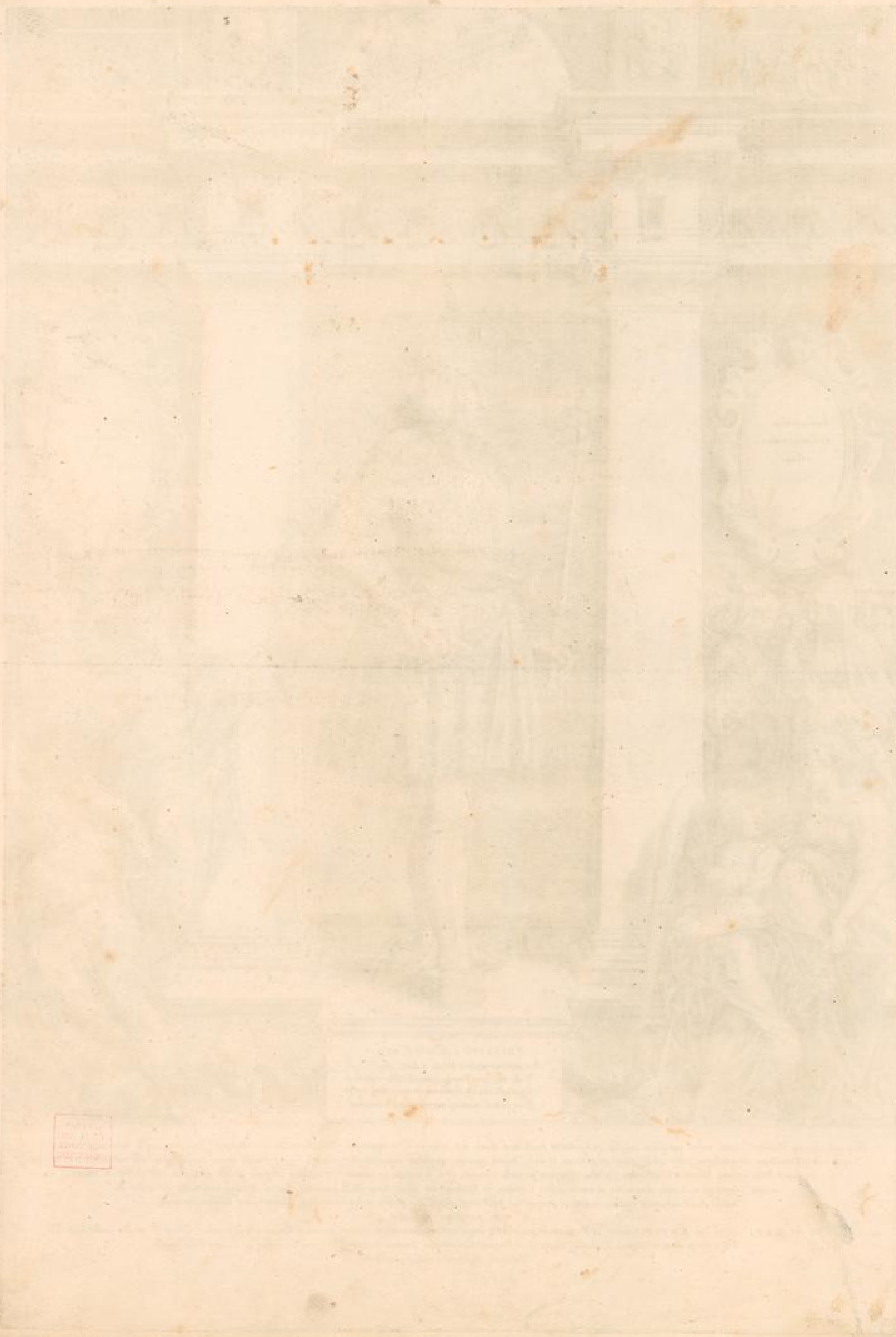

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Heu quo vapere, Philippus! Quae nobis egregiam indolem, et dignitatem Austriae domus intus valuerunt, et ingenium educationem tam cito obducit! Non precibus de admirabili uirtute tua
spem orbi. Tunc Dux Maximilianus pater ad huiusmodi, ut patrem, et auctorem Regis specimen quoddam tanquam florem praebuit, et fructus tamquam inuolutum cali inlementia non afferret!
An iam te Deus optimus Maximus e Galliarum fluctibus, et innani procella seruauit, idem te penitus ex mundana tempestate eripere nobili, ut Regna, quae, et diutius uicinos,
uirtute comparasset, et cunctis dispiceret, et amica sedere Carolum, et Ferdinandum filios tamquam electa germina frueris. Excusa, non quia fuit arbor illa
nobis Austria, una radices cunctis, et propaginis Austriae gloriæ, pro quibus orbi numerus celeberrimus laudum hymnos
tibi perpetuo dedicabit.

Oijt anno chr. M. D. V. l. aetatis suae X. V. l. l. Carolus, et Ferdinando, qui postea Imperatores fuerunt, Leonora, primum Emanuelis Lusitaniae, deinde Francisci Galliae, Isabella
Christinae Daciae, Maria Ludouici Vagariæ, et Boemiae, et Caterina Ioannis Lusitaniae Regum Vicaribus, ex Isabella Ferdinandi
Hispaniae Regis filia nato superstitibus.

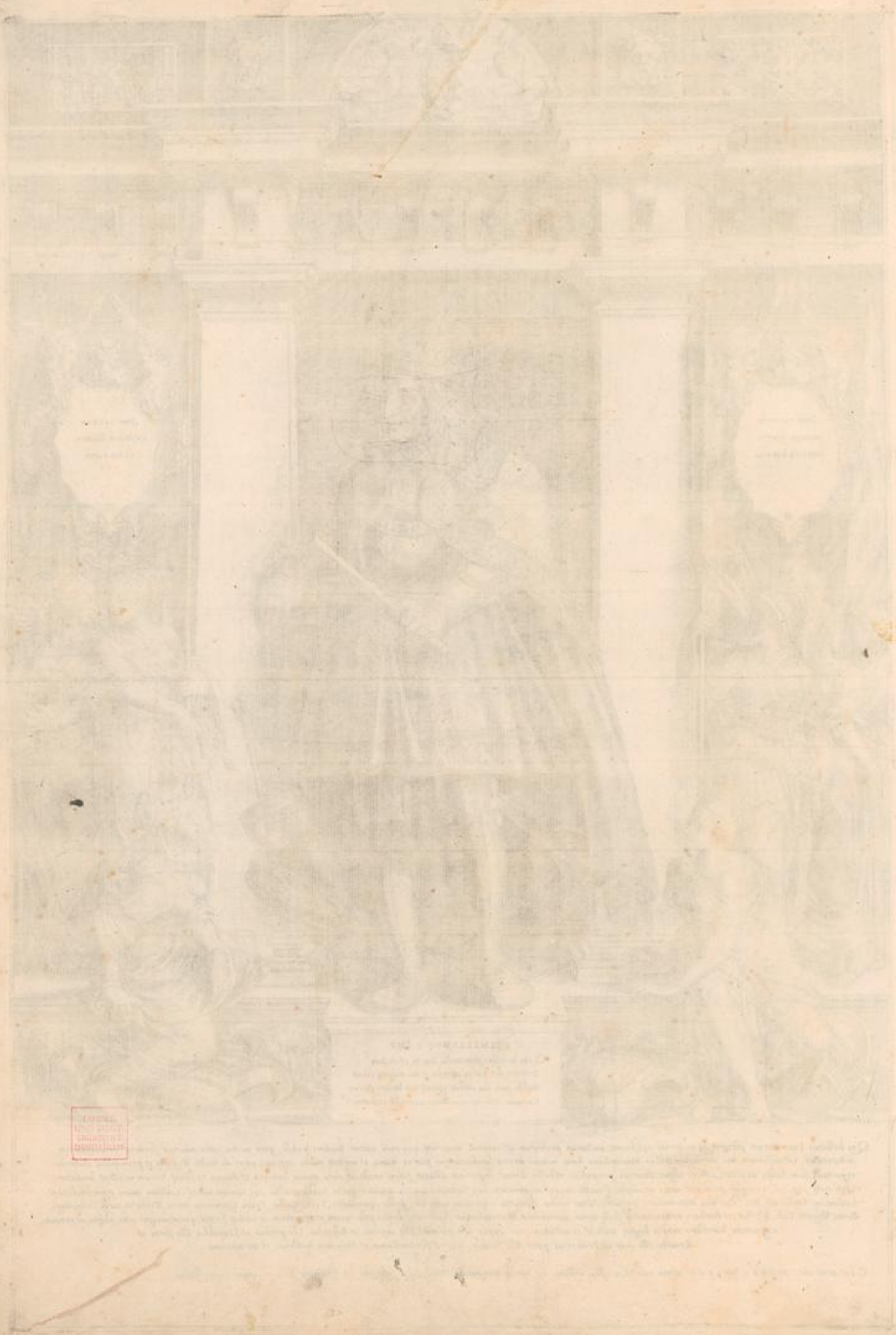
Qu
un
rep
tant
Lud
Boe

Olym

Qui bellis Imperatorum virtutes, et victorias celebrant, multorum principum offensam incurrunt, non enim uictor laudari potest, quin uictus ultra aduersa fortuna excitationem inducat. Grauius hinc periculum est in Maximiliano huius nominis prima laudando, qui parua manu, et uictis multis ingentis saepe de multis Regibus et principibus uictorias reportauit, dum hostis ulciscitur, amicos tuos, inimicos propulsat, rebelles domat, imperium dilatat, fidem uendit, iura omnia humana, et diuina relictis. Verum ne silent laudator tantis uictis periculis, cum plus polleat, inuit exemplo, q. uictis noceat argumento, nec formidet amicos laudare, quos hostis coactis tibi commendare. Galliam totam tremere, dicebat Ludouicus Gallorum Rex. excusio Maximilianus sympano. Vetus reuera memoria singularum tantis uictis gellis commendat, Teutis Gallia, Teutis Germania omnis, Teutis Vagaria, Teutis Angli, Dorni, Vagari, Itali, Sicilae, et Barbari omnes, omnia scriptorum monumenta Maximilianum Audacem, domus gentisiam propaginem in caelum ferant, quos inuictos uno aliquo, ut prodaus, cognomine hancetare inopia lingue nostrae, et uirtutum eius copia non permittit. Ille sapiens, ut Albertus, Ille prudens ut Leopoldus, Ille fortis ut Erastus, Ille pater ut Fredericus, pater, Ille tandem pater et Maximilianus, et Maximus halleus, et ter maximus.

Oggi anno chr. M. d. x. x. Imp. x. x. v. natiuit. i. L. x. filij orbatu ex Maria Burgundi. Duci filia suscepti, ex Philippo filio nepotius superstitibus.

Non elegim, sed historiam querit sacris Frederici virtus; nec patitur compendium, quod duritatis imperij eius scriptoribus argumentum prebet. Ridiculus nuper ab oriente Fredericus, fortis Ernesti filius, qui paterno exemplo sacrum solum inuenerat, cum Principes in comitibus inueniem ad modum illum Imperatorem declarant huius nominis quartum. Emissit illi Dalm. Austricæ lucu tamq. radius quidam, ostendit se a domino pacis, et ueritatis uenisse. Pacem statim ex Christi testamento, ueritatem coluit ex Christi præcepto. multas quidem et præclaras ex genere dotes, multa ex libera educatione attulit bona, sed quæ accepta Deo retribuit longe plura q. sunt, et illustriora. Vixit enim diuinitas in Principibus uirum ordinariam naturæ, et institutionis facultatem. Diuinitatem pacis Frederici nomen Germania sonat Idiomate; Diuinitas illi hoc nomen obijt, uberrimas quippe pacis fructus gentibus attulit. Bella quidem aut præstantes mouere, aut lacessiti repellere uolimus; in utroq. genere ut eum uicta ratio. — uoluit, ut succedat, animas comburent, necessitas urget, pericula immanant, uelera perpetrando, omnia perturbando. Ad pacem, et pacis officia cum dignitate præstare, nihil uictis, nihil dissolutis agere, eis æquum dicere, litium causas præcedere, dissidentes animas conciliare, artes alere, religionem promouere, diuina munera sunt. Hoc Imperatoris hinc. — Studia, hoc artes fure, oppressos subleuauit, bonas tutatus est, populos seruauit. Principi tibi hinc dant; Imperium ornauit, Ecclesiam debita, et propria imperatoris prædicatione fuit. et quod mirum, et rarum est, quod armis, et uiribus alij obtinere non possunt, illi pacifica opinione, et consequenter est, ut a cunctis Italicis Principibus summa beneuolentia, et munificentia inopropria ciuitatibus recipitur.

Obijt ante ihe. MCDXXIII. Imp. LIIII. ætatis sue LXXX. tribus filijs orbatu, solo Maximiliano, qui in imperio successit superstiti, ex Leonora Edwardi Lusitanicæ Regis filia nati.

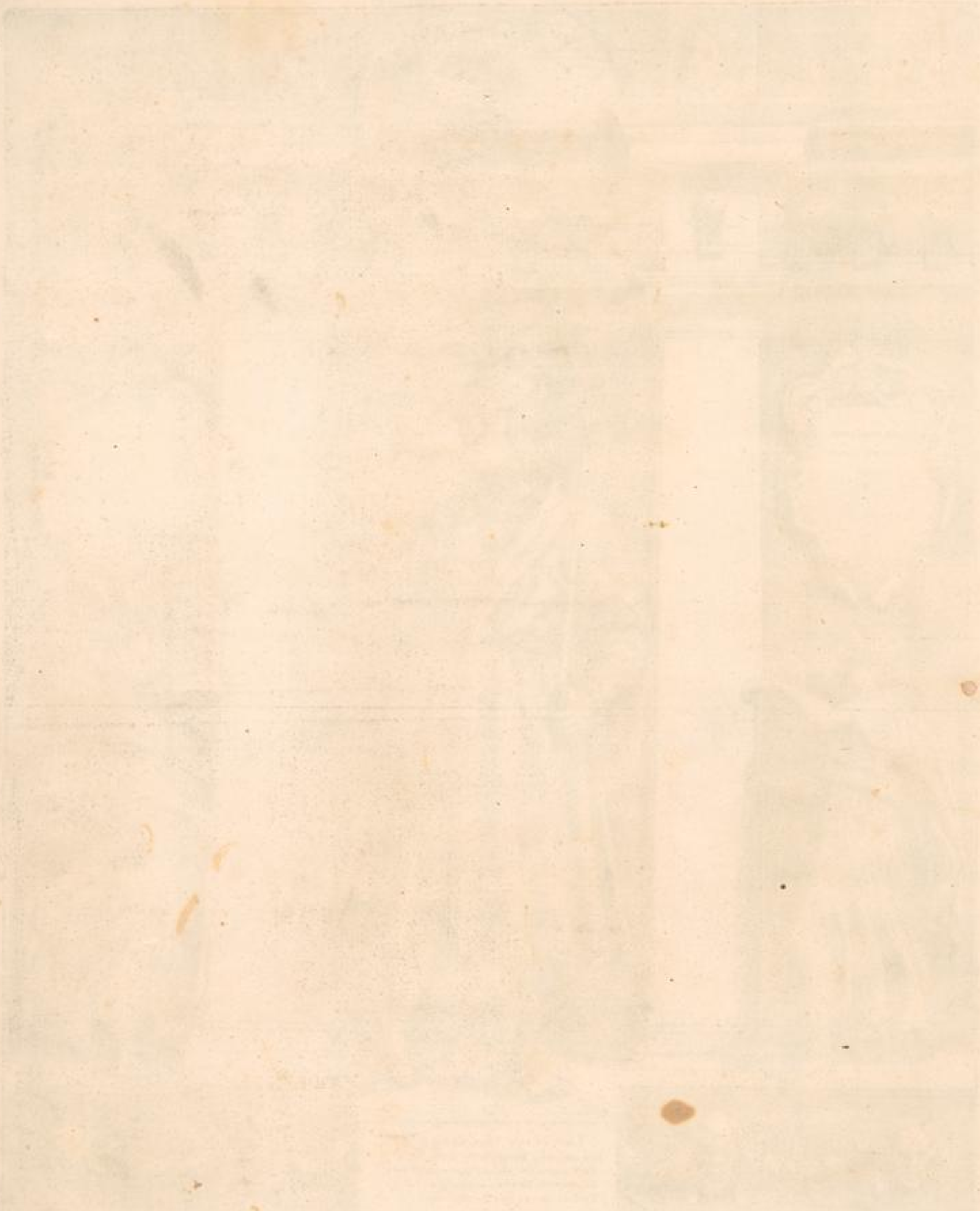

[Faint, illegible text in a Gothic script, likely a library inventory or ownership record.]

Ti quoque Ladula optime atterbifera talere fato, Moerit Vagaria in ludo, et tuum, Aut vram tuam paterna, in infans tua materna occidet hoc, fureri tuo (proh dolo) Nymenci sacra deare. Quid
opine vram patre moliri, uti ut inuider, an vultu conuulsi, qui tam nobilium Andria: domus plantam tam repente culla. Non tangit nomen inuider. Hortus igitur
tali flore caelestis q. primum ornare voluit. Adaleu pueri thura, inquit Alberi secudi germen latuere tale, elementum vult gaudet.

Obijt anno chr. MCDLXII. aetatis suae. XVIII.

UNIVERSITÄT
DUISBURG
ESSEN

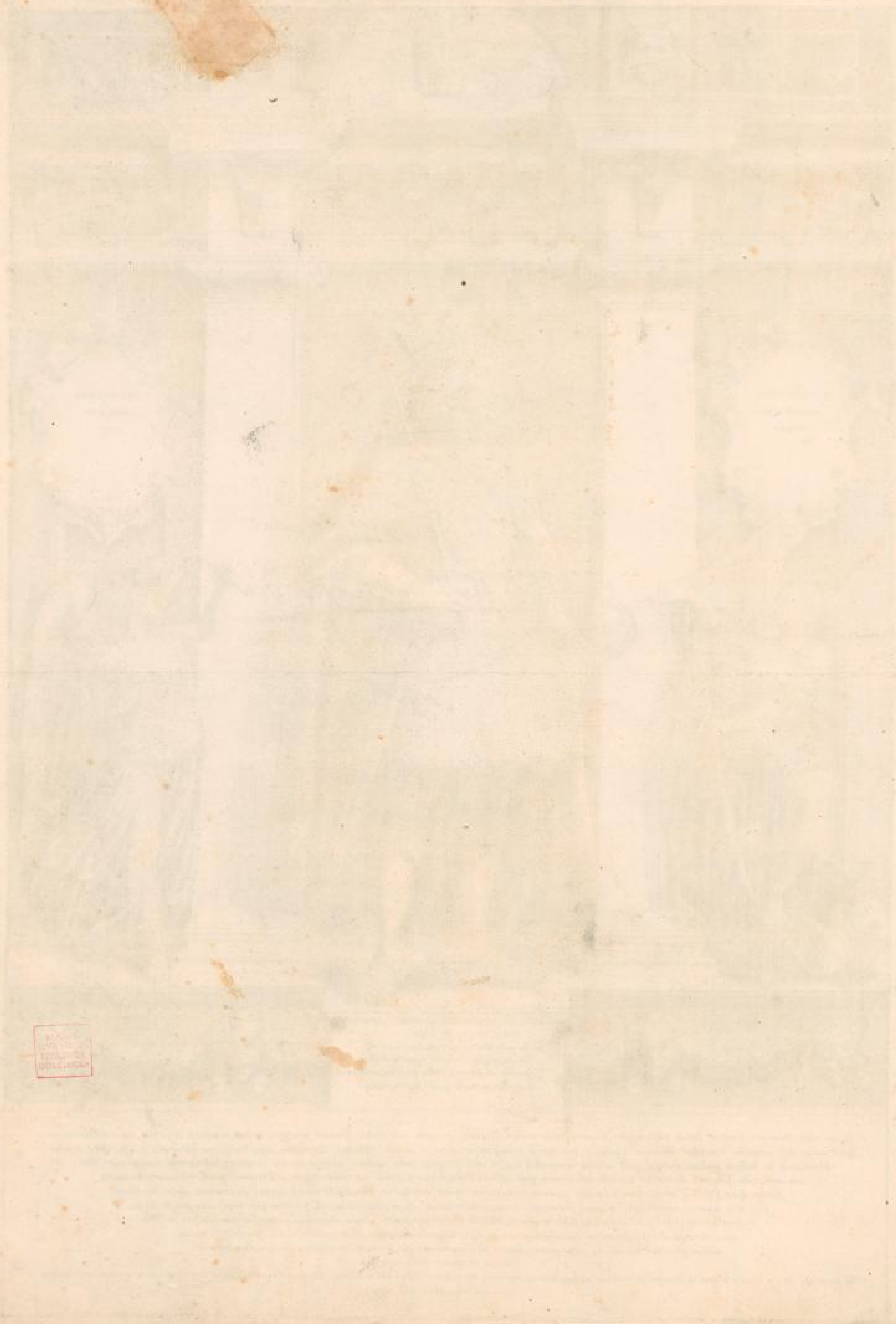
Altera
quid

Olym

Albertus, inter Principes Austriae Duxes quintus, inter Caesares huius nominis secundus, praedara exterarum bonorum ornamenta, quibus et natura, et fortuna cum inuolauerunt, miris
(quid mirum est) virtutibus honestavit. Adversus Sigismundum Imperatorem casum praesenti opera, et consilio reparavit. Adversus enim religionis christianae, et Imperatoris nominis
hostem circa in Boemia profundi obtulit, et quod maxime memorabile est, in arce Pragae, inusitatum nuntio insidit, occupavit Imperatorem inui, ut regio dederet
mali ante oculos reliquenda decoraretur. Exasperatam virtutem, quae afflicta Imperatorum fortunas non solum exegerit, sed recreare patet, plus enim virtutis, in
fortuna debet, et fortunae virtus. Nam te Caesaris generum, te Regnum Boemae, et Vagariae haereditas, te imperij denique successorem virtus non fortuna
fecit, et ut dignam imperio speciem animi praestantia exornaret. Laboribus colluctis, furor, et amantia perdidit, quae turpissimum Regem ubi ex
Polonia accituerat, vel solo aduento, et fama nominis tui tardasti, fugisti, prostrasti. unam illustriem progressum ubi fata non modo
sunt. Metuendum ubi Amaram Turciam Imperatorem bella Vagariae inuictum facile contriunxit. Sed (heu dolor) in maxima
annuum procerum virtutis in expectatione, ingerta de triumphis tuis spe, inuida mors aeternam gloriam tuam antehaurit,
luctus, et mater omnia occupat.

Obijt anno chr. M. C. D. XXXI. X. Imp. II. Georgio, et Ladislaus posthumi Boemae Vagariae Regis Anna Virlina Saxoniae Duci, Elisabetha Casimiro Polonae Regi matrimonio copulata, ex Elisabetha
Sigismundi Imperatoris filia nata.

MANUSCRIPT
BIBLIOTHECA
DÜSSELDORFENSIS

Ferre

Obje

Ferrus Ernestus Leopoldi filius invito animo inuictis urbibus prostratis, bello quia aptissimus pacem voluit, et iustitiam, et equitatem Indigeroni iuribus laudem reportant, Albertum patrem postea Romanorum Vagaria, et Boemiae Regem summa fide curavit, Moze aut pietatem imitatus sepulchrum Redemptoris nostri Hierosolymis religiose inuivit, et Nitaldi Lubania Principis nuper ad fidem conuersi filiam patri coparavit, et animi virtute feminam in uxorem duxit, et numerosa, ac generosa prole audacia fide concipit.

Obijt anno chr. M c xx. Frederico, qui postea Imperator fuit. III. et Alberto superadditis. Margarita Frederico Saxoniae Duci, Catharina Carolo Badenensi Marchioni matrimonio coniuncta, alii vero quinq. orbatus.

*Altera sapientis filius Leopoldus in sacrum Austria principum hereditario iure collocatus laudem ex peritis militari, mortem ex animi audacia reportavit. Præfide fortuna cunctos
viri gradus, quibus per insignes victorias ad gloriam properabat Hostium insidia, locum angustis Martium spiritum Leopoldi compressit, quem
pastoribus suis egregijs virtutem aspirandibus instauravit. Interim ille prohi, ut pater sapientia cognomento gaudet*

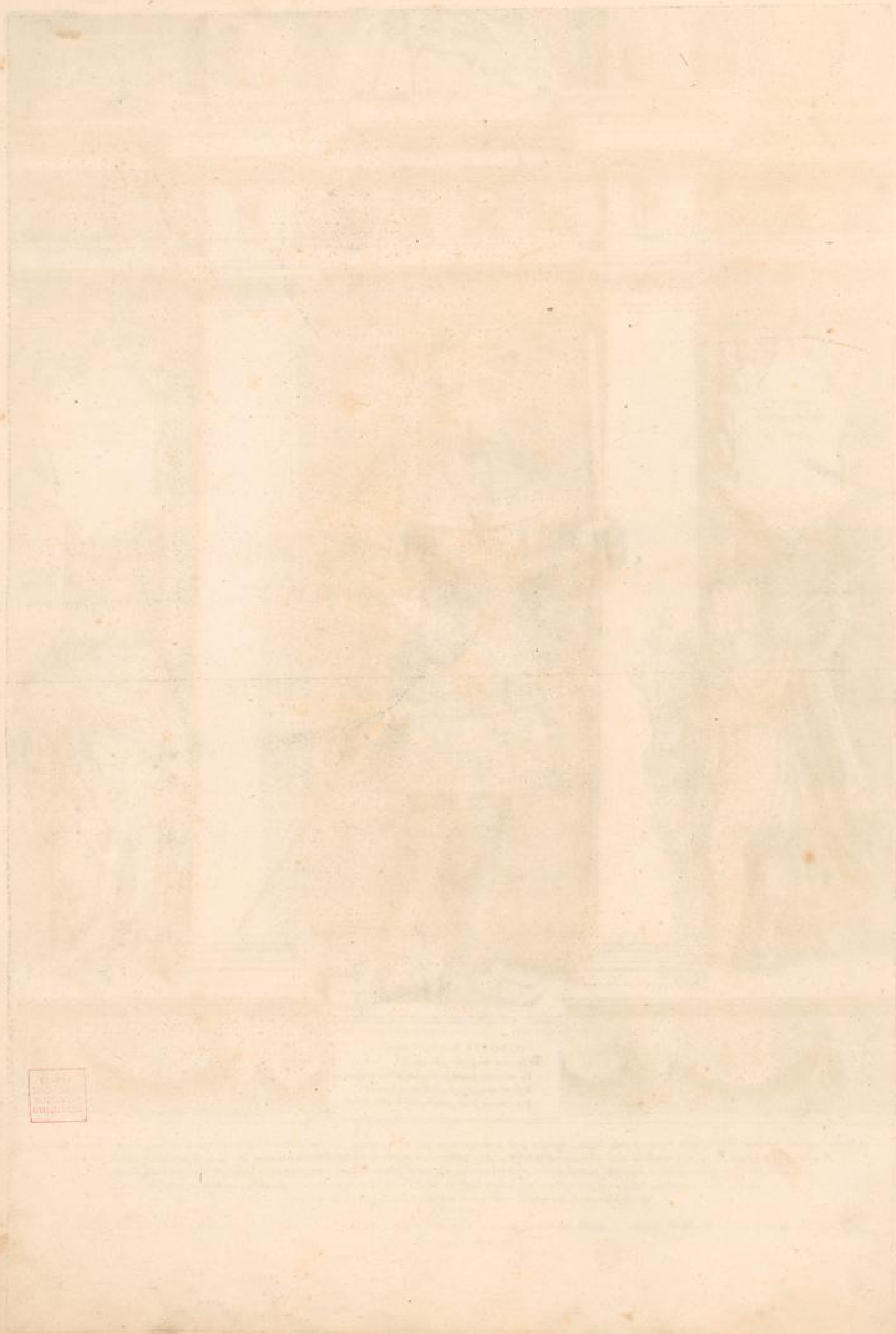
*Obijt anno chr. M CXC LXXXVI. Nihilus, Frederico, Ernesto, Leopoldo, Margarda Mamarda Bavaris Ducis, Elisabethæ Henrico Goritzensi comiti matrimonio coniunctis et Caesarea sacris
militis superstitibus, ex Virida Barnabasi Viscomitis
Mediolanensi filia nati*

Albertus, sapientia cognominis illustris diuina munere populo donatus, ingentem principatus potentiam cum mira sapientia (quod ad salutem subditorum optimum est) mirandum in modum coniunxit. Rarum enim uidebatur, ut, qui se a mundanis curis abdicauerat, et totum se Deo addiderat, in magna necessitate fratribus nimirum sine haereditibus relictis, populi pro eorum incolumitate a Deo uendideretur, et principibus Austriae ducibus, ac Imperatoribus non tam regnorum, et Imperij amplitudo, quam religionis, et fidei constantia in eum placuit, et deus perpetuum reliqueretur, propterea nec bellum inde caruit Albertus; dum et socius, et se ab iniurijs arduis, nec religionis officia pretermisit, dum templa condidit, sacris interest, honeste uiuit, bene moritur.

Obijt anno chr. MCCC LVIII. Rodolpho, Alberto, Leopoldo, Margarita Maasardi Brandeburgi Marchionis uxore, et Caterina uirgine sacra superinducta, una filio orbatu, ex haereditate offretorum comitis filia natus.

Benigna quidem rerum mater natura fuit, quae optata digna imperio, et admirabili dignitate corpus Frederici Romanorum regis Alberti Caesaris filij honoravit, benignior ipse natura Pater, qui internas illius animi dotes mira dispositione per aduersos hominum casus notas ipse uoluit. Pulchri cognomen illi natura dedit. Deo concessit fides, et fortitudinis ostendenda occasum tribuit. Forma uirum ubi, Virtus Deo contribuit. Et quod Imperium illi uis, et iuuentutis impedit, ei uis, et ueritas confirmavit. ueritatem cum Deo regnat in pace.

Obijt anno chr. MDCXXX. Imp. IX. aetate. Elisabetha Carolus III. Imperator, et Anna Poloniae Regis filio matrimonio coniuncta, in Elisabetha filia Regis Aragonum nati, superestibus

Handwritten text in a red stamp, likely a library or ownership mark.

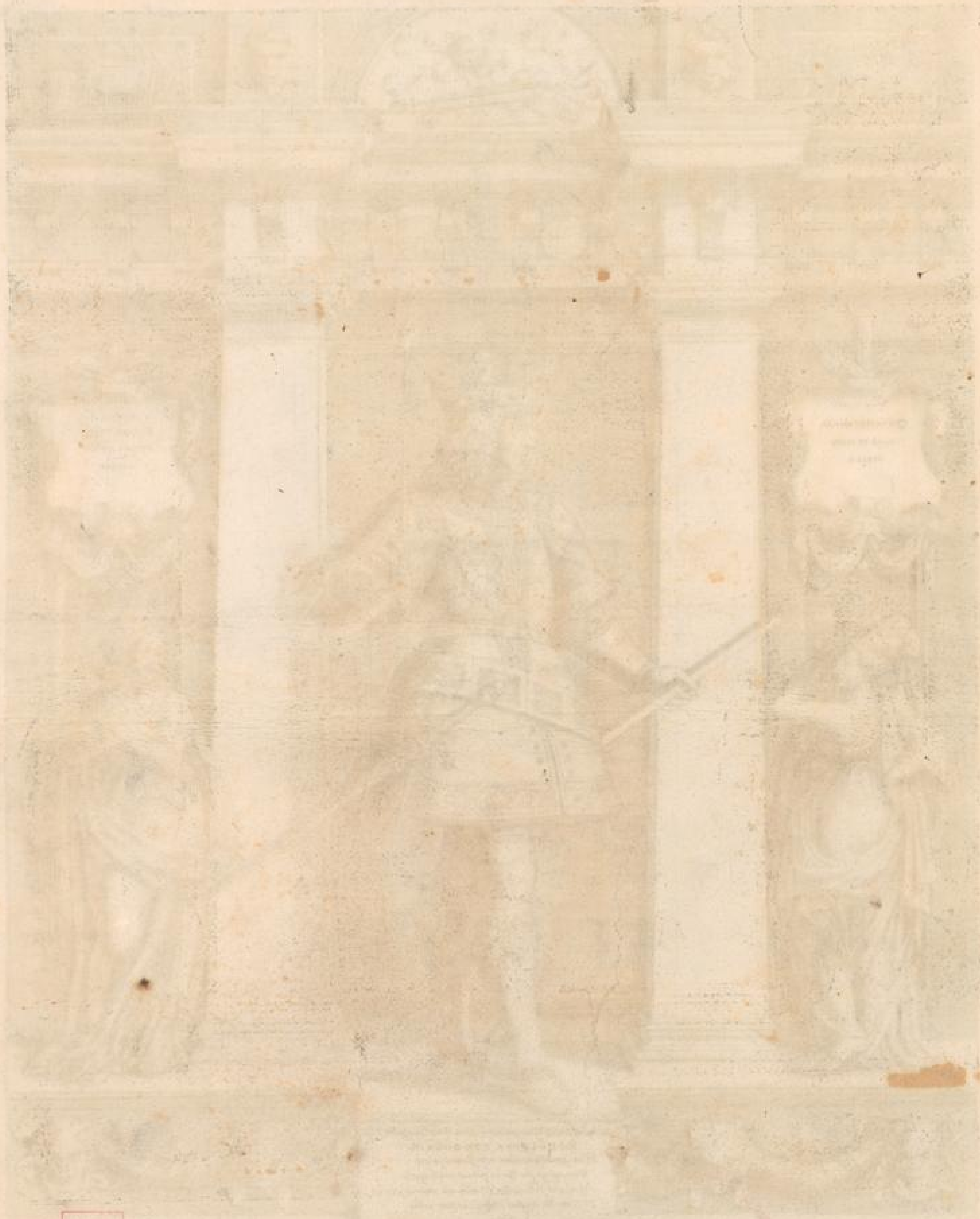
Ex nro
Bibli
Rex e
ranha

Obijt

Ex numeris pro Alberti Cesaris huius natus prini Rodolphus ad gloriam, et imperij amplitudinem natus (ita enim et genus, et indoles, et studia promittebant) post nonnullas discordantiam
Boemiae procerum contentione potius nobilium suffragio Boemiae Rex declaratur, Pragam petenti tota nobilitas officium occurrit, Regem salutat, obsequium, operam, et obedientiam pollicetur.
Rex iam animi propensionem amplexatus, ut maiorem sibi benevolentiam contularet, relicta aliam Venceslai Regis in uxorem accipit, mulierem propter morum modestiam, et temperantiam
tam apud omnes ordines ad modum gratissimam. Mox ad regni rebus congruentibus conuersa, nonnullas regias arces ab infestissima Bavaria straconensis nefarii occupatis
recuperavit. Iola Zuzonia supererat arce omnium mundissima Bavarii confugium, hanc dum obsideret, in murum incidit, cuius levandi gratia amici euadentibus
ut Pragam se recuperet, nequaquam diut hoc faciam, malo enim in tutioris, q. in iudicula regis mori. Iam prius q. cedam, morbo itaque
ingravescente diu obijt patre superavit.

Obijt anno chr. M. CC. XLII. sui vero Regni primo, ex Blanca Philippi II. Francorum Regis filia prima uxore, et Elisabetha uxor Venceslai Senioris Regis Boemiae secundo
uoto ducta nullis susceptis liberis.

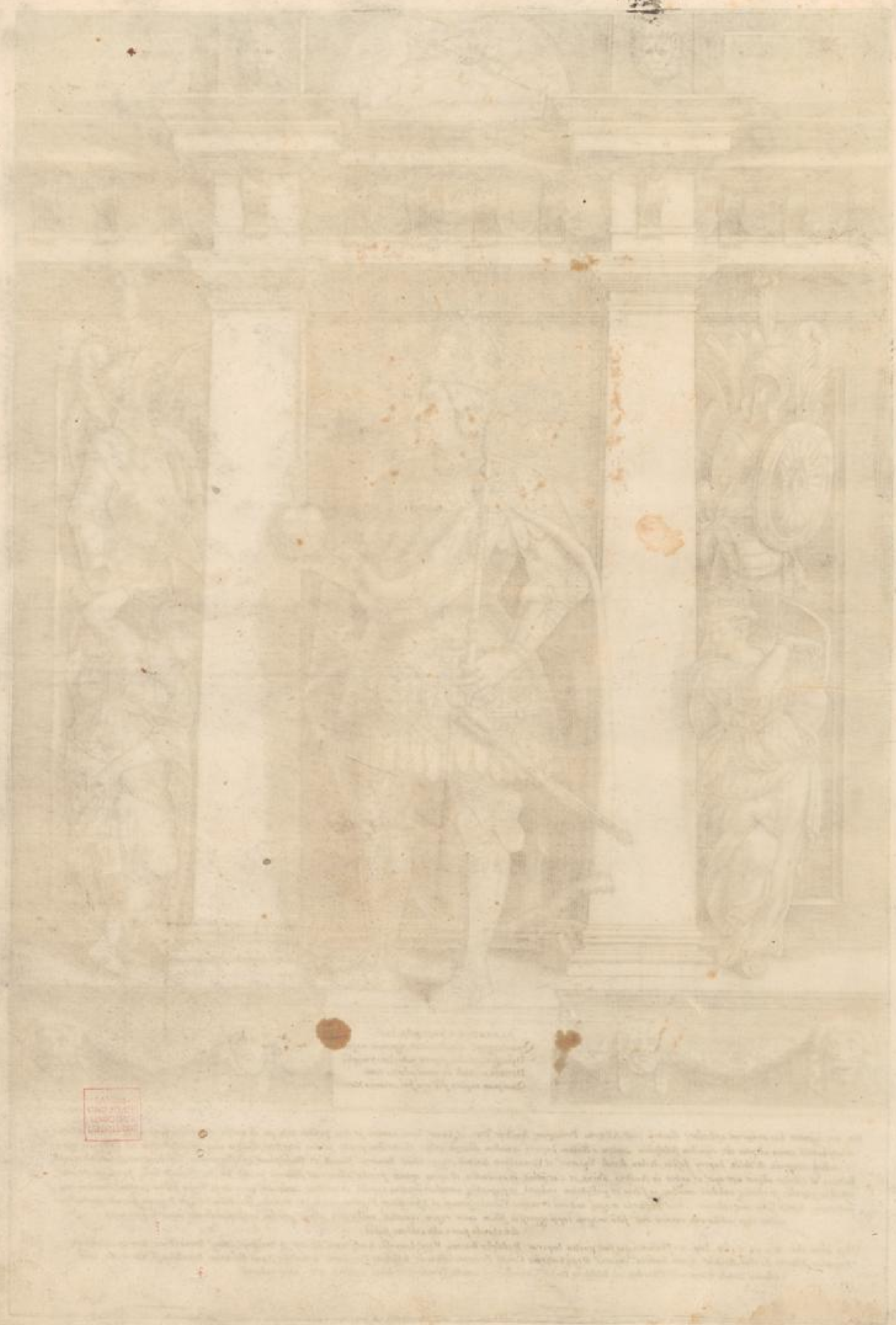

LAND
UND FORSTL.
BIBLIOTHEK
DUISBURG

Hac ora dignitate, hoc armorum splendore illustra erat Albertus Principum Andriae Dux, et Caesar huius nominis primus, primus dum qui ob multas, et ingentes victorias de hostibus velatus triumphatoris nomen adeptus est, equidem Adolphum comitem a Roman Imperij amulum discentibus electoribus praesto autem interfecit, illustra eius victoriae trophae est apertius ager, et omnium consensu illi delatus Imperij fasces, Belam deinde Vagariae, et Venceslaum Boemiae reges, etiam Bavariae Ducem, et Rodolphum salisbergensem, Vellebrigenensem Antistitemque sacrorum, et rebelles aliquot satrapas, et urbes in Andria, Silesia, et Carinthia, in societatem, et opem optulit, praedae attulerant divites praeter fractos ibi truxit, laqueis prostravit, contra maribus populi, praefiditque subditis amabus in fidelem, et potestatem reducit, expugnavitque omnibus arcibus, oppidis, et urbibus Andriam inter Bela Regis filium captum amussim eius matrem Agathe filia sua collocavit. Quas praeterea magnae animae Principes Vindenbergensem, et Pforstorum Regibus novus est malante inardum rege, Regnum Boemiae mortua Vindenbergensi rege adhaerenti servavit, cui filio magni regis aggressus filium suum regem constituit, sublimis gloriae gradus consensuque nati imperii nepoti manu detestando parricidio imbutus fuit.

Obijt anno chr. MCCCXIII. Imp. X. Fredericus, qui fuit postea Imperator, Rodolphus Boemiae Rex, Leopoldus Langravium Alaniae, et Braganae, Ottone Silesiae Duce, Henrico (sacrorum) Magistro, Alberto Archid. Andriae, Agathe Andriae Vagariae Regis Caterina Carole Principis Calabriae, Elisabetha Theodorici Lotaringi, Anna Hermann Brandeburgi Marchionis, cum Ludovici Comitis Obingensis Ducibus, et Elisabetha Ducis Carinthiae et comitis Tyravia filia nati, superest. X. alia archibus.

RODOLPHVS I. IMP
Quid miras? vult Martis acutus Ramus iuistas!
En istos, cui nulla parum ac subitus alio
Anali aut scilicet uolentibus affert actus,
Ipsa dedit, et non sparsi diademata mundo.

Rodolphum uel diuini praesidentis calido intuitu et praesentem Imperatorem, et utroque, ophi afflicto, concessum qui non admiratur? Inque eligendo, cum egregia de hominum uirtute apud Germaniae Principes ex praestanti gestis anteaque spem esset omnes animi concinnare conuenientes in maximo aliorum Principum arbitrio, et contritione illius opusculi fluctuante Imperii gubernacula commenderunt, qui cum scientissime tractaret, nulli unquam naufragio periculum in magnis etiam tempestatibus timendum fuit. Praedictum archiducem tam infamibus scupulis ad obsequia funditus iuravit, Germanos uero Germanos exultant in hunc populum florentis fuit. Quare, et deus, collatis signis uictor exiit: Plurimae Reuerentiae monstra demit, immanem bellum, quae simulata Fredericus Caesaris fada exerece capta incipiebat, ipse condidit, rebellis domuit, uictis populo et quod uice belli compauerat, benignitate, et humilitatis officio remittebat. Praedictum remittenti Deo non uictoriam, et periculum ad posteritatem sua conuictus est, ut Austriacae domus splendor anni ab eius huius tam a feno emanaret, ut non tam regnorum ornamenta plura, et rara uirtutum exempla, et documenta illi reliquerit.

Obijt anno salutis M. c. xci. Imp. xxviii. aetate sua Lxxiii. filijs suis maribus uerbatis Alberto P. Archid. deinde Imper. Rodolpho Suenig Duce, Superst. Gata Venetiarum Boemiae, Clementia Carola Siciliae, et Vagaria Regibus, Mechilde Ludouica Palatinis Rati, Agathe Alberto Saxoniae Duce, Hedwige Ottoni Brandenburgi March. Deinde Ottoni Bauariae Duce matrimonio coniunctis, ex Anna Hooenbergensi comite natis.

